

บทความวิจัย (Research Article)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
ที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Learning Management by Davies' Instructional Model
In Muay Thai Skills of Grade 12 Students

กฤติมา นวลแก้ว¹, มนตรี เด่นดวง^{2*}

Kridtima Naunkaew¹, Montree Denduang^{2*}

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา^{1,2*}

Songkhla Rajabhat University, Thailand^{1,2*}

Received: November 3, 2023 Revised: December 6, 2023, Accepted: December 6, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬามวยไทยโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนเทพา อำเภเทพา จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินทักษะกีฬามวยไทย 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, รูปแบบการสอน, ทักษะปฏิบัติของเดวิส, ทักษะกีฬามวยไทย

Abstract

The objective of this research is first to compare Muay Thai Skill by Davies' Instructional Model in post-test and the 80 percent criteria. Second, to study the satisfaction of students with Davies' instructional model. The sampling group is Grade 12 or 5 students from Thepha School, Thepha District, Songkhla. In a classroom with a total of 40 people, a sampling group was obtained through cluster random sampling. The instruments of this research are the learning management plan, the Muay Thai skill test, and the satisfaction questionnaire form.

¹ Corresponding author, Tel. 0625231778, Email address: kwangz1007@gmail.com

The statistics used in this research are percentage, standard deviation (SD), and T-test. The research showed that, first, the Grade 12 student's Muay Thai skill in the post-test by Davies' Instructional Model in Muay Thai Skill was higher than the 80 percentage criteria with statistical significance at level 0.1. Second, the Grade 12's satisfaction in the learning management by Davies' instructional model at the high level.

Key Words: Learning management, Instructional Model, Davies' practical skill, Muay Thai Skill

บทนำ

พลศึกษาเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ได้รับการถ่ายทอดมานานจากคนตะวันตกที่เน้นร่างกายเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าจิตใจ มีความแข็งแรง ความเร็ว ความอ่อนตัว ความคล่องแคล่ว ความทนทาน และระบบไหลเวียนโลหิตจนมีหลักการที่พูดกันว่า A SOUND MIND IN A SOUND BODY หรือ จิตใจที่แข็งแกร่งย่อมอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง แต่ในความเป็นจริงคนตะวันออกพูดถึงพลศึกษามานานในรูปแบบทางจิตใจ นั่นคือ พละ 5 ธรรมที่เป็นพลัง มีสัทธา วิริยะ สติ สมาธิ และปัญญา แต่ไม่ได้รับการตอบรับมากนักจนมีหลักการที่ว่า จิตเป็นนายกายเป็นบ่าว จึงเห็นได้ว่า พลศึกษาต้องเกื้อหนุนทั้งสองด้านคือ ร่างกายและจิตใจขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ และทั้งคู่ต้องทำงานไปพร้อม ๆ กัน และที่สำคัญต้องบังคับร่างกายให้ได้ตามที่ต้องการและควบคุมจิตใจตนเองให้หนึ่ง พลศึกษาประกอบด้วย สรีรวิทยาการออกกำลังกาย, วิทยาศาสตร์การกีฬา, จิตวิทยาการกีฬา, ชีวกลศาสตร์ และกีฬาเวชศาสตร์ซึ่งเนื้อหาเหล่านั้นจัดเป็นสาขาวิชาหนึ่งหรืออาจเป็นภาควิชาหนึ่งหรือคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยพลศึกษาในเชิงร่างกาย (สุธน เพ็ชรนิล, 2557 อ้างถึง วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, 2527)

กีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมากมายชนิดหนึ่งไม่แพ้กีฬาชนิดอื่น ๆ ซึ่งมีผู้คนให้ความสนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก ปัจจุบันกีฬามวยไทยได้รับความนิยมมากในประเทศไทย เนื่องจากนักกีฬามวยไทยได้ประสบผลสำเร็จจากการแข่งขันในระดับนานาชาติทั่วโลกทำให้กีฬามวยไทยได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้นและมีผู้คนนิยมฝึกซ้อมกันอย่างแพร่หลายในด้านการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมจึงเป็นส่วนสำคัญในการเล่นกีฬามวยไทยเพื่อพัฒนาทางด้านทักษะพื้นฐานของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สุธน เพ็ชรนิล, 2555 อ้างถึง สมบัติ จำปาเงิน, 2533) จากประสบการณ์ในการสอนกีฬามวยไทยรายวิชาพลศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดพื้นฐานกีฬามวยไทย เช่น ทักษะการใช้หมัด ทักษะการใช้ศอก ทักษะการใช้เข่า ทักษะการใช้เท้า มีสาเหตุมาจากนักเรียนไม่มีทักษะพื้นฐานกีฬามวยไทย และไม่ได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่อง การที่นักเรียนจะมีทักษะพื้นฐานกีฬามวยไทยอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝน การปรับปรุง และแก้ไขอยู่เสมอ ครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนการสอน และเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนหันมาสนใจในการเรียนมากขึ้น และพัฒนาทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียน จากการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬามวยไทยของนักเรียนหลังการเรียนคะแนนของนักเรียนค่อนข้างน้อย ครูผู้สอนจึงต้องให้นักเรียนทดสอบ 2-3 รอบ คะแนนการทดสอบก็ไม่ต่างกันมาก ครูผู้สอนจึงต้องให้นักเรียนทำรายงานส่ง หรืองานอื่น ๆ เพิ่มเติมการฝึกซ้อมก็เป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้การเรียนกีฬามวยไทยประสบผลสำเร็จได้โดยการฝึกซ้อมจะต้องเป็นการฝึกที่ถูกวิธีเหมาะสมกับเทคนิค และวิธีการเฉพาะของกีฬาแต่ละประเภท ทักษะเกิดจากการกระทำบ่อย ๆ เรียนรู้ไปทีละขั้นตอนจึงจะทำให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

การเรียนการสอนจึงควรเน้นบทบาทของผู้เรียนรูปแบบใหม่โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสกระทำ ด้วยตนเอง แสวงหาความรู้เอง รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองมากขึ้น รู้จักตัดสินใจเองนอกจากนี้ยังต้องให้ผู้เรียน

ได้ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบร่วมกันรูปแบบการสอนของครู หรือบทบาทของครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนแปลงจากผู้สอนให้ความรู้ หรือแสดงออกมาเป็นผู้เสนอแนะแนวทางในการหาประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุดโดยยึดหลัก กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ และเกิดความรู้ที่ละน้อย ตามลำดับขั้น รูปแบบการสอนวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬามวยไทย คือ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

จากปัญหาและความเป็นมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เป็นการสอนที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะกีฬามวยไทย สนุกกับการปฏิบัติ และเป็นวิธีการเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าใจความต้องการของตนเอง และของผู้อื่น จากการสัมผัสด้วยการปฏิบัติจึงเกิดการค้นพบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เกิดการเรียนรู้เป็นไปอย่างธรรมชาติ

คำถามการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสนักเรียนมีทักษะปฏิบัติกีฬามวยไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 หรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬามวยไทยโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีทักษะกีฬามวยไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กีฬามวยไทยเริ่มมีพร้อม ๆ กับประวัติศาสตร์ของชาติไทย และเป็นกีฬาสำหรับคนไทยโดยแท้แม้คนในชาติอื่นจะพยายามลอกเลียนแบบฝึกหัดมวยไทยอย่างไรก็ไม่สามารถเล่น หรือฝึกหัดมวยไทยให้มีความสวยงาม คล่องแคล่ว ชำนิชำนาญเหมือนคนไทยได้เลยทำให้น่าพิจารณาว่ารูปร่างลักษณะของคนไทยแตกต่างหรือคล้ายคลึงกับคนชาติอื่นหรือไม่อย่างไร สุรน เพ็ชรนิล (2557) กล่าวถึง ทักษะมวยไทย หลักพื้นฐานในการ

ฝึกทักษะแม่ไม้มวยไทยจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจหลักพื้นฐานก่อน เพราะเป็นทักษะเบื้องต้นของการเรียนแม่ไม้มวยไทย และกลมวย เพื่อนำไปสู่การมีทักษะในขั้นสูงต่อไป ซึ่งศิลปะการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก เป็นทักษะพื้นฐาน ของกีฬามวยไทยที่มีอยู่มากมายหลายแบบ ซึ่งक्रमมวยต่าง ๆ ได้คิดค้นขึ้นมาใช้ และได้นำมาเขียนหรือบันทึกไว้เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชามวยไทยในการเรียนการสอนวิชามวยไทย ในปัจจุบันศิลปะการใช้หมัด เช่น หมัดตรง หมัดตัด หมัดวัด หมัดเสย ศิลปะการใช้เท้า แบ่งออกเป็น การเตะ และการถีบ สำหรับการเตะนั้น เช่น เตะตรง เตะเฉียง เตะวัด เตะกลับหลัง ส่วนการถีบ เช่น ถีบตรง ถีบข้าง ถีบกลับหลัง ศิลปะ การใช้เข่า เช่น เข่าตรง เข่าเฉียง เข่าตัด เข่าโค้ง เข่าลอยศิลปะการใช้ศอก เช่น ศอกตี ศอกตัด ศอกกัด ศอกฟุ้ง ศอกกระทุ้ง ศอกกลับ การนำเอาศิลปะแม่ไม้มวยไทยเหล่านี้ไปใช้ให้ได้ผลดีย่อมขึ้นอยู่กับการฝึกฝน ความชำนาญ และความมีไหวพริบจึงจะได้รับประโยชน์สูงสุด

รูปแบบการสอนของเดวิส Davies (1971) ได้นำเสนอรายละเอียดการสอนเนื้อหาของทักษะการปฏิบัติว่าโครงสร้างที่ ยุ่งยากในการสอนเนื้อหาทักษะปฏิบัติงานของงานส่วนใหญ่ประกอบด้วยสัญญาณ ความเชื่อมโยงและ การเลือกปฏิบัติที่หลากหลายและกลยุทธ์การอภิปรายแสดง ความคิดเห็นในส่วนสุดท้ายเป็นความ เกี่ยวข้องและมีความหมายน่าจะเป็นความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดระหว่างการเรียนการสอนความรู้ และการสอนทักษะปฏิบัติเป็นส่วนที่สร้างความห่างจากความต้องการของครูแท้จริงแล้วนี้เป็นส่วนหนึ่งใน เหตุผลสำหรับการใช้งานที่เพิ่มขึ้นของอุปกรณ์การฝึกอบรมและการจำลองในพื้นที่ของทักษะทาง ร่างกายมีส่วนช่วยจะทำให้ครูและนักเรียนที่จะใช้เวลาการเรียนการสอนได้เกิดผลสำเร็จและมี ประสิทธิภาพ การสอนเนื้อหาทักษะปฏิบัติของงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการให้ผู้เรียนจะทำสิ่ง ได้ดีและความหมายว่าครูจะต้องรับผิดชอบทำตามตัวอย่างการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ครูผู้สอนสาธิตการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนเห็น การปฏิบัติงานโดยภาพรวมตั้งแต่ต้นจนจบ โดยการสาธิตการปฏิบัติงานครูควรสาธิตอย่างช้า ๆ ตามลำดับ
2. ครูหรือผู้สอนแบ่งทักษะการปฏิบัติงานทั้งหมดออกเป็นทักษะย่อยหรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็น ส่วนย่อย ๆ และสาธิตการปฏิบัติงานแต่ละส่วนย่อย ๆ ให้ผู้เรียนสังเกตและปฏิบัติตามไปทีละส่วนย่อยอย่างช้า ๆ
3. ครูหรือผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยแต่ละส่วนโดยไม่มีการสาธิตให้ดูเมื่อผู้เรียนติดขัด ครูผู้สอนควรให้คำชี้แนะกระทั่งผู้เรียนทำได้เมื่อได้แล้วครูผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกส่วน
4. ครูหรือผู้สอนอนุญาตให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อยอย่างต่อเนื่องในแต่ละส่วนย่อยเหล่านี้จนกว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ทักษะย่อยได้ดีและครูผู้สอนจะให้เทคนิคการปฏิบัติงานให้ถี่รวดเร็วมีความประณีตมากขึ้น
5. ครูหรือผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ เพื่อให้เข้าใจรูปแบบการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส (ทิตินา แชมมณี, 2559) ซึ่งได้อธิบาย ทฤษฎี หลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส มีรายละเอียดต่อไปนี้

ทฤษฎี/ หลักการ/ แนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะของเดวิส Davies (1971) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติ ไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบ ไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อย เชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะของเดวิส รูปแบบนี้มุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก
2. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะของเดวิส
ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกตควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต
ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยเมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่าง ช้า ๆ
ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือการแสดงแบบอย่างให้ดูหากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน
ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจจะแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนนั้นทำงานได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น
ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งจนสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการ ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทพา จังหวัดสงขลา จำนวน 5 ห้อง จำนวนนักเรียน 190 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนเทพา อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 10 ชั่วโมง โดยดำเนินการดังนี้

- ขั้นที่ 1 ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา เรื่องทักษะกีฬาหมวดยไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส
- ขั้นที่ 2 ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา เรื่องทักษะกีฬาหมวดยไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้แนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพา อำเภอเทพาจังหวัดสงขลา

ขั้นที่ 3 ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ครบ 5 แผน 10 ชั่วโมง และดำเนินการทดสอบทักษะกีฬามวยไทย (Post-test)

ขั้นที่ 4 ดำเนินการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ขั้นที่ 5 นำคะแนนสอบที่ได้จากการประเมินทักษะกีฬามวยไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติ t-test

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6

ทักษะกีฬามวยไทย	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์ร้อยละ 80	t
ทักษะการใช้หมัด	5	4.98	0.16	4	39.000**
ทักษะการใช้ศอก(1)	5	4.93	0.27	4	21.932**
ทักษะการใช้ศอก(2)	5	4.93	0.27	4	21.932**
ทักษะการใช้เข่า	5	4.88	0.33	4	16.523**
ทักษะการใช้เท้า	5	4.83	3.38	4	13.559**
หลังการจัดการเรียนรู้	25	24.53	0.78	20	36.501**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จากตาราง 1 พบว่า ทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม เท่ากับ 24.53 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีต่อรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านครูผู้สอน	4.95	0.23	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.93	0.29	มากที่สุด
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.94	0.26	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.94	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.95 รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เท่ากับ 4.93 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทักษะปฏิบัติ 5 ขั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และปฏิบัติทักษะ ได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 5.00 และนักเรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติกีฬามวยไทยจากทักษะย่อยไปทักษะใหญ่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.85

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทย อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทย มีทักษะสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (ทศนา แชมมณี, 2553) การเรียนการสอนที่เน้นบทบาทของผู้เรียนรูปแบบใหม่ โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสกระทำด้วยตนเอง แสวงหาความรู้เอง รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองมากขึ้น รู้จักตัดสินใจเอง นอกจากนี้ยังต้องให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบร่วมกัน รูปแบบการสอนของครู หรือบทบาทของครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนแปลงจากผู้สอนให้ความรู้ หรือแสดงออกมาเป็นผู้เสนอแนะแนวทางในการหาประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยยึดหลักกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ และเกิดความรู้ที่ละน้อยตามลำดับขั้นรูปแบบการสอนวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬามวยไทย คือ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ผ่านกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ คือ ผู้สอนสาธิตทักษะกีฬามวยไทยให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย คือ ผู้สอนแบ่งทักษะกีฬามวยไทยทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ และผู้สอนสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วน

ให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นตอนที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย คือ ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะย่อยของกีฬามวยไทยโดยที่ผู้สอนไม่มีการสาธิตหรือการแสดงแบบอย่างให้ดู ขั้นตอนที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ คือ ผู้สอนสังเกต และแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้น และขั้นตอนที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ คือ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬามวยไทยแต่ละส่วนได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนผู้เรียน สามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ (ทศนา แคมมณี, 2553) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อทักษะกีฬามวยไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมปรารถนา ทองนาคน (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณอนงค์ ทอนฮามแก้ว (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าทักษะตะกร้อ พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมจิต ประทัยงาม และคณะ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าทักษะการว่ายน้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.65 สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.94 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.95 ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.95 และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทักษะปฏิบัติ 5 ขั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และปฏิบัติทักษะได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 5.00 และนักเรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติกีฬามวยไทยจากทักษะย่อยไปทักษะใหญ่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.85 ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติไปที่ละขั้นตอนและเชื่อมโยงทักษะย่อยทีละทักษะจนกระทั่งเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของอนุพงษ์ ยุธชัย (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องร่ายมวยโบราณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องร่ายมวยโบราณมีค่าเฉลี่ย 4.41 ถึง 4.78 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานมีค่าตั้งแต่ .41 ถึง .50 ซึ่งพิจารณาโดยรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .47 มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของมะลิวัลย์ มุกเสื่อ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติวอลเลย์บอลพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย

พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรธรรม จำเริญพัฒน์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติการเล่นฟุตบอลเบื้องต้นตามแนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อทักษะปฏิบัติการเล่นฟุตบอลเบื้องต้นตามแนวคิดของเดวิส ประกอบสื่อประสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการจัดการเรียนรู้กีฬามวยไทยมีประสิทธิภาพและน่าสนใจมากขึ้นซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะย่อยเรียงจากง่ายไปยากตามลำดับ และผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะซ้ำ ๆ จนสามารถปฏิบัติเป็นทักษะใหญ่ที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนมีทักษะกีฬามวยไทยที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังได้ข้อสรุปว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยระยะเวลา ผู้ที่ใช้กระบวนการนี้ต้องมุ่งให้ความสนใจใส่ใจตลอดกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์จึงจะมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีความพร้อมทั้งด้านจิตใจและความรู้จึงจะเกิดผลลัพธ์ที่ดีและคำนึงถึงช่วงวัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โมเดลทักษะกีฬามวยไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรปรับกิจกรรมหรือออกแบบกิจกรรมขั้นฝึกปฏิบัติให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

2. ควรปรับเรื่องของการจัดรูปแบบการยืนแถว ให้หลากหลายรูปแบบเพราะเป็นกิจกรรมเชิงกีฬาที่เป็นสื่อ ซึ่งรูปแบบการยืนที่มีความหลากหลาย จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยู่ตลอดเวลา และคล้องกับระดับสายตาที่มองเห็นผู้สอน

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ครูผู้สอนสาธิตทักษะกีฬามวยไทยให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม ขั้นที่ 2 ขั้น สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูผู้สอนแบ่งทักษะกีฬามวยไทยทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ และครูผู้สอนสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูผู้สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะย่อยของกีฬามวยไทยโดยที่ผู้สอนไม่มีการสาธิตหรือการแสดงแบบอย่างให้ดู ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ครูผู้สอนสังเกต และแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้น และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะ ย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬามวยไทยแต่ละส่วนได้แล้ว ครูผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับทักษะกีฬามวยไทยโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะกีฬามวยไทยให้สูงขึ้นต่อไป

2. ควรนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสไปทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้ตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : ด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- ทิตนา แคมมณี. (2559). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มะลิวัลย์ มุกเสื่อ. (2564). *การพัฒนาทักษะปฏิบัติวอลเลย์บอลพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศรธรรม จำเริญพัฒน์. (2564). *การพัฒนาทักษะปฏิบัติการเล่นฟุตบอลเบื้องต้นตามแนวคิดของเดวิสประกอบสื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมจิต ประทัยงาม และคณะ. (2562). *การพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4*. Journ of Ratchathani Innovative Social Sciences.
- สมปรารถนา ทองนาค. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมท่าแฉลง*. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สุนัน เพ็ชรนิล. (2555). *กีฬามวยไทย*. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น

สุธน เพ็ชรนิล. (2557). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธน เพ็ชรนิล. (2557). *ทักษะกีฬามวยไทย*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อนุพงษ์ ยุธชัย. (2562). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องร่ำมวยโบราณกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อเนก ทอนฮามแก้ว. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

Davies, I. K. (1971). *The Management of Learning*. Mc Graw-Hill.